

Κανόνες έκδοσης ιατρικών πραγματογνωμοσυνών - γνωματεύσεων - πιστοποιητικών, που αφορούν σε υποθέσεις που εκκρεμούν στη δικαιοσύνη ή/και θα χορηγηθούν για δικαστική χρήση.

Με βάση τις διατάξεις, αλλά και το πνεύμα του Κώδικα Ιατρικής Δεοντολογίας (ν. 3418/2005 [ΦΕΚ Α 287] «Κώδικας Ιατρικής Δεοντολογίας», - εφεξής Κ.Ι.Δ.), το Διοικητικό Συμβούλιο του Ιατρικού Συλλόγου Αθηνών, αφού έλαβε υπόψη τη με αριθμό 2552/2021 απόφαση του ΣτΕ, εξέδωσε την παρακάτω δεσμευτική για τα μέλη του απόφαση που αφορά στους κανόνες έκδοσης ιατρικών πιστοποιητικών, γνωματεύσεων ή πραγματογνωμοσυνών.

[Α]

Γενική σύσταση:

Ο Κώδικας Ιατρικής Δεοντολογίας αναγνωρίζει μόνο τα ιατρικά πιστοποιητικά και τις ιατρικές γνωματεύσεις, εκ των οποίων τα μεν πρώτα πιστοποιούν πραγματική κατάσταση και προϋποθέτουν για τη νόμιμη έκδοσή τους προηγούμενη εξέταση του ασθενή, οι δε δεύτερες αποτυπώνουν ιατρική άποψη. Ιατρική γνωμάτευση που δεν στηρίζεται σε προηγούμενη εξέταση του ασθενή θα πρέπει να συντάσσεται με ιδιαίτερη επιμέλεια λαμβάνοντας υπ' όψη όλα τα διαθέσιμα στοιχεία, στο μέτρο του δυνατού.

Συνεπώς, πέραν της πραγματογνωμοσύνης, που διατάσσεται από τις δικαστικές αρχές, τα πάσης φύσεως έγγραφα ιατρών για δικαστική χρήση θα πρέπει να φέρουν ως τίτλο, ανάλογα με το περιεχόμενό τους, είτε αυτό του «Ιατρικού Πιστοποιητικού» είτε της «Ιατρικής Γνωμάτευσης». Οποσδήποτε δε να προκύπτει ότι το συγκεκριμένο έγγραφο δίδεται για δικαστική χρήση.

Εφιστάται η προσοχή όλων ότι σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 5 παρ.1 του Κ.Ι.Δ. : *«Τα εκδιδόμενα πιστοποιητικά και οι εκδιδόμενες γνωματεύσεις αφορούν αποκλειστικά στο γνωστικό αντικείμενο της ειδικότητας κάθε ιατρού»*. Περαιτέρω σύμφωνα με το ίδιο άρθρο 5 του ΚΙΔ *«2. Ο ιατρός οφείλει, όταν συντάσσει πάσης φύσεως ιατρικά πιστοποιητικά ή γνωματεύσεις, να αναφέρει το σκοπό για τον οποίο προορίζονται, καθώς και το όνομα του λήπτη του πιστοποιητικού. 3. Τα ιατρικά πιστοποιητικά και οι ιατρικές γνωματεύσεις εκδίδονται μετά από προηγούμενη γραπτή ή προφορική αίτηση του προσώπου στο οποίο αφορούν ή, κατ' εξαίρεση, τρίτου προσώπου που έχει έννομο συμφέρον και το αποδεικνύει, καθώς και όταν αυτό ρητά προβλέπεται στο νόμο. Ειδικά τα ιατρικά πιστοποιητικά που αφορούν στην παρούσα κατάσταση του ασθενούς προϋποθέτουν την προηγούμενη εξέταση του ασθενούς. Η έκδοση αναληθών ιατρικών πιστοποιητικών συνιστά πειθαρχικό και ποινικό αδίκημα σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις. Ιδιώτες ιατροί που εκδίδουν ιατρικά πιστοποιητικά ή μετέχουν σε επιτροπές που τα εκδίδουν, θεωρούνται υπάλληλοι κατά την έννοια που έχει ο όρος στον Ποινικό Κώδικα. 4. Τα πάσης φύσεως ιατρικά πιστοποιητικά ή ιατρικές γνωματεύσεις παραδίδονται σε αυτόν που παραδεκτά το ζήτησε ή σε τρίτο πρόσωπο, που έχει εξουσιοδοτηθεί ειδικά από τον αιτούντα.»*.

[B]

ΚΑΝΟΝΕΣ

1. Το κείμενο θα πρέπει να είναι αντάξιο της αξιοπρέπειας του ιατρικού επαγγέλματος όσον αφορά στον τρόπο γραφής, ο οποίος επιβάλλεται να είναι ευπρεπής (ενδεικτικά χωρίς bold, κεφαλαία κλπ).
2. Σε κάθε τέτοιο έγγραφο ιατρικής γνωμάτευσης θα πρέπει να παρατίθεται εισαγωγικά το παρακάτω κείμενο: *«Την παρούσα συντάσσω μετά από αίτημα του..... αφού έλαβα υπ' όψη μου τα παρακάτω αναφερόμενα έγγραφα, χωρίς ουδέποτε να έχω εξετάσει τον ασθενή που αφορά/ ή μετά από εξέταση του ασθενή. Το εκδίδω σύμφωνα με τους κανόνες της ιατρικής επιστήμης, τον Κώδικα Ιατρικής Δεοντολογίας και τον όρκο του Ιπποκράτη.»*.
3. Οποιαδήποτε επιστημονική άποψη θα πρέπει να τεκμηριώνεται από παρατιθέμενη ιατρική βιβλιογραφία που αναφέρεται σε σύγχρονα επιστημονικά δεδομένα.
4. Απαγορεύεται η κατ' επάγγελμα έκδοση ιατρικών γνωματεύσεων, εκτός αν σχετική υποχρέωση έχει έρεισμα διαφανή και συγκεκριμένη σχέση εργασίας.
5. Κάθε ιατρός επιτρέπεται να γνωματεύει, αποκλειστικά εντός του γνωστικού αντικειμένου της ειδικότητάς του, εάν:
α) του ανατεθεί πραγματογνωμοσύνη από Δικαστική Αρχή.
β) έχει προσωπική αντίληψη του περιστατικού για το οποίο γνωματεύει ή εφόσον υπήρξε καθιονδής ποτε τρόπον ιατρός του ασθενούς ή του νεκρού.
6. Σε κάθε άλλη περίπτωση, ιατρός στον οποίο ανατίθεται από οποιοδήποτε διάδικο μέρος η έκδοση ιατρικής γνωμάτευσης οφείλει να ενημερώνει την άλλη διάδικο πλευρά και να ζητά τυχόν άλλα έγγραφα τα οποία θα έπρεπε ενδεχομένως να γνωρίζει πριν συντάξει την γνωμάτευση του.
7. Στις ως άνω υπό (5) και (6) περιπτώσεις ο ιατρός υποχρεούται να ενημερώνει τον Ι.Σ.Α.

Αυτονόητο είναι ότι για το επιστημονικά ορθό και αληθές του περιεχομένου κάθε τέτοιου ιατρικού εγγράφου ο συντάξας ιατρός φέρει ακέραια την ευθύνη.

Καλούνται οι ιατροί μέλη μας να συμμορφωθούν στους παραπάνω κανόνες προκειμένου να συμβάλουν τόσο στη διαφύλαξη του κύρους του ιατρικού λειτουργήματος όσο και στη απονομή της δικαιοσύνης.